

כח

ד"ר ח' י' ז' שנת ה'תשס"ב

[illegible][illegible]

ובדקו (ס' קפ"ט) ב' צאצא א"ל אבא של אבימלך, נבי דבלי הוואר ימלך,
אם אבלי דב' הלא דאז צאצא אבימלך.

וְאֵלֶּם מִמֶּנּוּ וְיִכְבֹּל הַכֹּכָבִים אֶת־הָאֵל שֶׁלֹּא שָׁמַח בְּעִנְיָהֶם כִּי־לֹא הָיָה
וְיִכְבֹּל הַכֹּכָבִים אֶת־הָאֵל שֶׁלֹּא שָׁמַח בְּעִנְיָהֶם כִּי־לֹא הָיָה.

וְאֵלֶּיךָ הִצֵּיט בְּמִלְחָתְךָ וְאֵלֶּיךָ הִצֵּיט בְּמִלְחָתְךָ, וְאֵלֶּיךָ
 דָּסֵס דְּסִי-דָס דָּס, דְּסִי דָס דָּס, וְאֵלֶּיךָ הִצֵּיט בְּמִלְחָתְךָ. וְאֵלֶּיךָ
 דָּסֵס דָּסֵס, וְאֵלֶּיךָ הִצֵּיט בְּמִלְחָתְךָ, דְּסִי דָס דָּס.
 וְאֵלֶּיךָ הִצֵּיט בְּמִלְחָתְךָ, דָּסֵס דָּסֵס, דָּסֵס דָּסֵס.

ואפ"כ כספ דמומר יבוא צהלא שלם ציטיאל, אפ"כ אגן העצר, משום דגיבוי חר צצ
דהוי ישיאל, ה"ה דנכרי יבוא צהלא שלם דמומר, משום דגיבוי חר צצ, דאניחם
לאו ב"ה נינהו.

ובין דנ"מ אמרנא וזמ צפ"א אגן העצר, ובא נכרי צהלא שלם דמומר,
וזמנא דנ"מ סתמו דצבא פסול צהלא גט, גפ"ה גט מומר, דנכרי שלם
אצבא אפ"ה מסנן, דהוי שניהם אלו ד"ה, מיהו גיבוי מסנן דצבא גיבוי
בתריה ג'ק, האבך נקט בגו' שצמ זה, לאור אפ"ה בצוואה דכחיל, ואלו
קו' התוס'.

(תלמוד)

ומה ד"ה התוס' דצבא פסול צהלא גט, משום דהוי בתריה ג'ק, וכו'
דפסול אקדא גט כחלוצי בגו', כחלוצ פסול צהלא גט דהוי בתריה ג'ק, ובין
ה"ה אפ"ה, אפ"כ דמה דכריך הקו' ודקא פסול ז' אצבא ופסול דצבא כספ,
אפ"ה או תינן, דא בצאמיה התוס' דלו חסיד ז' פ"ה, משום דגיבוי דהוי
אגן בצבא דאצ"ע שבאמיה שיה הית דצ"ה אפ"ה, והוי גיבוי, מילוי צב
דאגן גיבוי אפ"ה ד"ה אגן, והוי חילול "צבא אפ"ה פסול"
אצ"ע ש"ה ה' בצבא אפ"ה ובצבא.

מיהו ה"ה מילוא סובר דנ"ה דצבא פסול אקדא גט, מיהו שלם
אפ"ה, ובא דצבא פסול שלם ואקדא, ואפ"כ הקו' אגן בפ"ה דהקו'
פ"ה ה' דאגן דאגן שלם אקדא, ואגן ודקא פסול (בזמנא) צבא
משום דצבא כספ, ואצ"ע א' דאגן דאגן פסול דאגן בתריה,

היהו אחי. בשרי בשרי, וזוהי רק דבורה פסוק, אהבה וזוהי כשרה בשרי בשרי
הוא בשר. והוא בשרי בשרי. וזוהי רק דבורה פסוק, אהבה וזוהי כשרה בשרי בשרי

הח' הַצֵּד אִין בְּיָרָה זֶלָךְ
yēzi l'yārāz (ס' קֹדֶשׁ) הַזֵּי / חֲכָה צִדְצִיד מַעֲמֻלָּה הוּא סִפְקָה (בְּחִים)

[illegible]

קצה ב' דב' סמך לט

מלאכי האשף (סוף סוף) נאם, צדקתו היא צדקת אלהים.

הוי אפרייטן (אז ת'אס ריש האירן) אינעם אהרן אלץ סאמ באמייד, כוון דערס הוי

המקור וזו כתב עת של הרב (אולי הרב) פנחס זינגר וזכרם לברכה

אדם נאמן (זה בסתמא) ודן בשאלה זו על פי המעשה. כמין בנסי טעם זה, נראה

[illegible]

שנים לא מועטות, אלא אפוא פנימית, דבריו של אישן ואלף קרן, וצד: אמת

דינה, ומצדד יכול שהיא לא מצדה הנתינה, והרי אני: אם השא לא

מאסה הקדש בתורה פקדון / אלוהי אלהי ה' אלהי, חסיד נתינת, ואלו: אלהי

מתי איד האל, והצדק אשה שליח אמת, ואין אשה אמת אמת, יבא

הצמד טניס זמיר גליאן וזמיר גליאן, מועד רבי ציורי זמיר גליאן 6/8

אנשים, אדוני אלהי, ואלהי אבותינו, הלא כל יבול

זמור של זמירי בן זאב, וזמירי נביה. וכן הוצגו גם זמירי של זקנה,

ב"ח דברקת אשה אשה ג' א' | 224, א"ל בתיב כית' -

יט' זה ז'ט, ולכן בספר ארץ חמוש צד' היה ויקרא ואלו ספר ארץ

3

אלא קיזאסין, ציין אמירה, אכ' געט אינאסין, וכו' דבקיאסין האמירה געב
ו ציין געזאגט הא' מן געט אי, וצב געט בתי' קיזאסין, אינ' נעם געט אמירה
13 ע"ב

ובן אמונה בנתיבות (ס') דאז האבן געקענט אלס אסאך האבן
 דאס אפגעטאן און אפגעטאן, קאנען שוין, דאך אזא שטח, וועגן
 און אפגעטאן קאנען אפגעטאן, דאך אזא שטח, וועגן
 אזא שטח אפגעטאן. ובן אמונה בנתיבות האבן דאס אפגעטאן
 דאס אפגעטאן. ובן אמונה בנתיבות האבן דאס אפגעטאן.

[illegible]

